

UZASADNIENIE

Decyzją numer (...) z **dnia 22 maja 2017r.** Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił Z. W. , prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą Z. W. (...)Zaświadczenia o ustawodawstwie dotyczącym zabezpieczenia społecznego mającym zastosowanie do osoby uprawnionej” na formularzu Al. - dla D. S. (1) na okres: od 2017-05-11 do 2018-05-10.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że w dniu 08.05.2017r. płatnik (...) Z. W., złożył - Informację w celu wydania zaświadczenia o ustawodawstwie właściwym dla osoby, która wykonuje pracę najemną w dwóch lub kilku Państwach Członkowskich. Z wniosku wynika iż, ubezpieczony D. S. (1), w okresie od 11.05. (...) do 10.05.2018r., będzie wykonywał pracę na rzecz płatnika (...), na terytorium Czech i Polski. Dołączona do (...), umowa o pracę wskazuje, że zawarto ją na czas określony od 10.08.2016r do 09-05.2019r., na stanowisko pracymontażysta domów typu R., płytkarz. Dodatkowo wynika, że miejscem wykonywania pracy jest adres siedziby płatnika ul. (...), (...)(...) S.. D. S. (1) jest zatrudniony u płatnika od dnia 10.05.2016r. i, z powyższego tytułu, został zgłoszony do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego w ZUS. D. S. (1) jest osobą posiadającą obywatelstwo ukraińskie, zamieszkującą na stałe na terytorium Ukrainy, gdzie pozostała jego rodzina. Powyższe – potwierdza, podpisane przez niego oświadczenie, z którego wynika, iż czas trwania i ciągłość pobytu w Polsce, jest uzależniona od potrzeb polskiej firmy w której jest zatrudniony oraz , że powodem przemieszczenia się na teren Polski, jest dostęp do rynku pracy, w celu utrzymania rodziny na Ukrainie. W dołączonym do wniosku o potwierdzenie formularza A 1 , oświadczeniu o miejscu zamieszkania, jako adres zamieszkania wskazano adres siedziby płatnika składek: (...)-(...) S. ul. (...). Zgodnie z pkt. 11 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr (...) z dnia 24 listopada 2010r., rozszerzającego rozporządzenie (WE) nr 883/2004 i (...) z dnia 24 listopada 2010r., rozszerzającego rozporządzenie (WE) nr 883/2004 i rozporządzenie 987/2009 na obywateli państw trzecich, którzy nie są jeszcze objęci tymi rozporządzeniami jedynie ze względu na swoje obywatelstwo , na mocy niniejszego rozporządzenia – rozporządzenie (WE) nr 883/2004 i rozporządzenie (WE) nr 987/2009 powinny mieć zastosowanie tylko o tyle, o ile dana osoba już legalnie zamieszkuje na terytorium państwa członkowskiego. Legalne zamieszkanie powinno być zatem warunkiem: wstępnym stosowania tych rozporządzeń. (Dz. Urz. UE nr L 334 z 29.12.2010r. s.l i n) . Obywatel państwa trzeciego zamieszkuje legalnie na terytorium państwa członkowskiego , jeśli posiada jeden z dokumentów potwierdzających legalny pobyt, tj. ważną kartę pobytu/wizę wydaną w celu wykonywania działalności zarobkowej oraz jednocześnie spełniony jest warunek przebywania w Polsce z zamiarem stałego pobytu lub gdy spełnione są warunki pozwalające ustalić miejsce zamieszkania. Ponadto w Praktycznym Poradniku dotyczącym ustawodawstwa mającego zastosowanie w Unii Europejskiej wyjaśniona jest definicja zamieszkania jako państwa, w którym dana osoba zwykle zamieszkuje i w którym znajduje się jej ośrodek interesów życiowych.

W przedmiotowej sprawie - do D. S. (1)- jako obywatela Ukrainy, nieposiadającego legalnego zamieszkania w Polsce lub w innym kraju Unii Europejskiej, oraz w momencie wykonywania przez niego pracy na terytorium Czech nie mają zastosowania unijne rozporządzenia dotyczące koordynacji zabezpieczenia społecznego, ZUS odmawia wydania zaświadczenia dotyczącego właściwego ustawodawstwa na formularzu Al. - na podstawie art. 13 ust. 1 Rozporządzenia 883/2004.

/decyzja numer (...) k. 10-8 akt ZUS/

W dniu 26 maja 2017r., Z. W. - (...), złożył odwołanie od wskazanej decyzji, podnosząc , że D. S. (1) , jako obywatel państwa trzeciego tj. Ukrainy, legalnie zamieszkuje na terytorium Polski po adresem: S., ul. (...).

Pod tym adresem znajduje się mieszkanie, które firma (...), bezpłatnie, udostępnia, na czas zawarcia umowy o pracę, D. S. , który ma do niego dostęp 24 godziny na dobę. To, że pod tym samym adresem znajduje się siedziba firmy (...) nie znaczy, że firma w tym miejscu nie posiada lokali mieszkalnych. Mieszkania firmy (...) znajdują się w tym samym budynku, w którym jest siedziba. Drugie piętro budynku przeznaczony jest na cele mieszkalne , z osobnym wejściem ,

które umożliwia swobodne korzystanie z lokali mieszkalnych przez całą dobę. Bez problemu może przyjechać jego rodzina i tam z nim zamieszkać. I D. S. (1) posiada dokumenty stwierdzające jego legalny pobyt tj. kartę pobytu nr (...) wydana przez Wojewodę (...) w celu wykonywania działalności zarobkowej. D. S. (1) wyraża zamiar osiedlenia się na stałe. D. S. (1) płaci także podatki w Polsce, na dowód czego odwołujący dołącza PIT 40, jest również objęty obowiązkowym ubezpieczeniem społecznym. Zgodnie z Traktatem o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej obowiązuje zasada równego traktowania, która gwarantuje pracownikom migrującym, takie samo traktowanie, jakie przysługuje obywatelom Państwa, w którym pracują.

/odwołanie k. 2-5 / .

D. S. (1) przyłączył się do odwołania.

/e- protokół rozprawy z dnia 28.08.2017r , płyta CD k. 29, e- protokół rozprawy z dnia 27.09.2017r , płyta CD k. 34/

Sąd Okręgowy ustalił co następuje:

Z. W. prowadzi działalność gospodarczą (...) o profilu ogólnobudowlanym i elektrycznym, od 21 lat. Siedzibą firmy jest S. ul (...). Prywatnym miejscem zamieszkania płatnika są B. ul. (...). W ramach prowadzonej działalności – wykonuje , na podstawie umowy z czeskim kontrahentem – montaż domów typu R. w Czechach, przy pomocy m.in. pracowników z Ukrainy.

/ zeznania płatnika e-protokół rozprawy z dnia 27.09.2017r. k. 34/

D. S. (1), obywatel Ukrainy, zawarł z płatnikiem (...) Z. W., z siedzibą firmy ul. MICKIEWICZA 6 (...)-(...) S. , umowę o pracę w dniu 8.07.2016, na czas określony od 2016-08-10 do 2019-05-09 na stanowisku : (...), PŁYTKARZ w pełnym wymiarze czasu pracy , z wynagrodzeniem 1 850 zł miesięcznie brutto . Termin rozpoczęcia pracy - **2016-08-10**.

D. S. (1) , w dniu zawarcia umowy , nie posiadał Karty pobytu ; umowa została zawarta w oparciu o oświadczenie z dnia 4.04.2017r.

/umowa o pracę k. 2 akt ZUS, kserokopia karty k. 3 akt ZUS/

zeznania płatnika e-protokół rozprawy z dnia 27.09.2017r. k. 34/

oświadczenie D. S. (1) k. 7 akt ZUS/

D. S. (1) posiada **kartę pobytu na pobyt czasowy** numer (...) z pozwoleniem na pobyt czasowy **od dnia 17.11.2016r. .**

/karta okazana na rozprawie w dniu 28.08.2017r. k. 27/

D. S. (1) posiada rodzinę w miejscowości K. na Ukrainie, gdzie mieszka od dwóch lat / w -K., nie - Ukrainie !/
Wspólne gospodarstwo domowe prowadzi z żoną i jej matką, z którymi mieszka . Żona oficjalnie nie pracuje – pracuje w domu. Przebywając w Polsce, D. S. (1) – mieszka w siedzibie firmy płatnika , w pokojach , wydzielonych dla pracowników; mieszka w pokoju wspólnie z S. `ejem K.. Przesyła pieniądze żonie. Jeden raz , w czasie aktywności w firmie płatnika , pojechał na Ukrainę. Żona przyjechała do Polski, w odwiedziny, w czasie urlopu D. S. (1) ; mieszkali, w tym czasie, w mieszkaniu płatnika. Przebywając w Polsce – kupił telefon. Nie nabył innych ruchomości ani nieruchomości.

/ zeznania D. S. (1) – e-protokół rozpraw z dnia 27.09.2017r. płyta CD k. 34, oświadczenie k. 8 akt ZUS, harmonogram prac k. 6 akt ZUS/

Harmonogram prac, **wykonywanych przez** D. S. (1), załączony do akt ZUS i do – akt sprawy , wskazuje , że przez zdecydowaną większość czasu około 90% , D. S. (1) wykonuje czynności zawodowe przy montażu domów typu R.

na terenie Czech. W informacji w celu dania zaświadczenia o ustawodawstwie właściwym dla osoby która wykonuje pracę najemną w dwóch lub kilku Państwach Członkowskich UE na podstawie art. 13.1 Rozporządzenia Parlamentu i Rady (WE) Nr 883/2004 płatnik w punkcie 6 wskazał, że 30% czasu pracy i 30 % wynagrodzenia z tego tytułu wynika z czasu pracy w Polsce, w pozostałych krajach 70%. Przebywa także w Polsce, nie wykonując żadnej pracy.

/harmonogram k. 6 akt ZUS, oświadczenie k. 8 akt ZUS/

D. S. (1) zeznał, że proporcje czasu, przeznaczonego na wykonywanie pracy, na podstawie zawartej z płatnikiem umowy o pracę, wyglądają następująco: 90% czasu w Czechach 10 % w Polsce. W Czechach mieszka w R. w internacie [rodzaj hotelu robotniczego]

/ zeznania D. S. (1) – e-protokół rozpraw z – dnia 28.08.2017r. płyta CD k. 27, i z dnia 27.09.2017r. płyta CD k. 34, oświadczenie k. 8 akt ZUS, **harmonogram prac k. 6 akt ZUS/**

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie nie jest zasadne.

Zgodnie z przepisem art. 13 ust. 1. Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29.04.2004r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz. Urz. UE nr L 166 z 30.04.2004r, str. 1, z późn. Zm.), osoba, która normalnie wykonuje pracę najemną w dwóch lub więcej państwach członkowskich, podlega:

a) ustawodawstwu państwa członkowskiego, w którym ma miejsce zamieszkania, jeżeli wykonuje znaczną część pracy w tym państwie członkowskim; lub

b) jeżeli nie wykonuje znacznej części pracy w państwie członkowskim, w którym ma miejsce zamieszkania: (...)

(i) ustawodawstwu państwa członkowskiego, w którym znajduje się siedziba lub miejsce wykonywania działalności przedsiębiorstwa lub pracodawcy, jeżeli jest zatrudniona przez jedno przedsiębiorstwo lub jednego pracodawcę; lub (...).

Natomiast w myśl art.19 ust. 2 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) 987/2009 z 16.09.2009r. dotyczącego wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz. Urz. UE nr L 284 z 30.10.2009r. str. L z późn. Zm.) na wniosek zainteresowanego lub pracodawcy instytucja właściwa państwa członkowskiego, którego ustawodawstwo ma zastosowanie zgodnie z przepisami tytułu II rozporządzenia podstawowego, poświadczają, że to ustawodawstwo ma ono zastosowanie. Stosowne poświadczenie dokonuje się na formularzu A1.

Zgodnie z pkt. 11 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego o i Rady (UE) Nr Nr (...) z dnia 24 listopada 2010r. rozszerzającego rozporządzenie (WE) nr 883/2004 i rozporządzenie 987/2009 na obywateli państw trzecich, którzy nie są jeszcze objęci tymi rozporządzeniami, jedynie ze względu na swoje obywatelstwo, na mocy niniejszego rozporządzenia – rozporządzenie (WE) nr 883/2004 i rozporządzenie (WE) nr 987/2009 powinny mieć zastosowanie tylko o tyle, o ile dana osoba już legalnie zamieszkuje na terytorium państwa członkowskiego. Legalne zamieszkanie powinno być zatem warunkiem wstępnym stosowania tych rozporządzeń. (D.U. UE nr L 334 z 29.12.2010r. s.l i n). W myśl art. 1 ww. rozporządzenia, rozporządzenie (WE) nr 883/2004 oraz rozporządzenie (WE) nr 987/2009, mają zastosowanie do obywateli państw trzecich, pod warunkiem, że zamieszkują oni legalnie na terytorium państwa członkowskiego i znajdują się w sytuacji, która pod każdym względem dotyczy więcej niż jednego państwa członkowskiego. Obywatel państwa trzeciego zamieszkuje legalnie na terytorium państwa członkowskiego, jeśli posiada jeden z dokumentów potwierdzających legalny pobyt, tj. ważną kartę pobytu/wizę wydaną w celu wykonywania działalności zarobkowej oraz jednocześnie spełniony jest warunek przebywania w Polsce z zamiarem stałego pobytu lub, gdy spełnione są warunki pozwalające ustalić miejsce zamieszkania, zawarte w art. 11 rozporządzenia (WE) nr 987/2009.

Należy przy tym rozróżnić pojęcie zamieszkania od pojęcia pobytu. Określenie „pobyt” cechuje tymczasowy charakter oraz fakt, że dana osoba zamierza powrócić do swojego miejsca zamieszkania, kiedy tylko zrealizuje podstawowy cel pobytu w innym państwie. (...) wymaga zatem fizycznej obecności danej osoby, poza jej zwykłym miejscem zamieszkania.

Z dokonanych ustaleń wynika, że D. S. (1) pozostawił na Ukrainie rodzinę, z **którą prowadzi wspólne gospodarstwo domowe** czyli żonę i jej matkę, z którymi mieszka w miejscowości K. na Ukrainie. Żona oficjalnie nie pracuje – pracuje w domu. Przebywając w Polsce D. S. (1) – mieszka w siedzibie firmy płatnika, w pokojach, wydzielonych dla pracowników; mieszka w pokoju wspólnie z S. `ejem K.. Przesyła pieniądze żonie. Jeden raz, w czasie aktywności w firmie płatnika, pojechał na Ukrainę. Żona przyjechała do Polski, w odwiedziny, w czasie urlopu D. S. (1); mieszkali, w tym czasie, w mieszkaniu płatnika. Przebywając w Polsce – kupił telefon. Nie nabył innych ruchomości ani nieruchomości.

D. S. (1), na rozprawach: w dniach: 28.08.2017r. i 27.09.2017r., hipotetycznie, odpowiadając na pytania, rozważał scenariusze dalszego przebywania w Polsce np. że - gdyby sprzedał mieszkanie w Ukrainie, mógłby kupić mieszkanie w Polsce. Sąd nie mógł oprzeć się na teoretycznych deklaracjach – intencji, gdyż, nie mają one przełożenia na dotychczasowe czynności podjęte w tym kierunku - czyli **brak**, w przedmiotowym stanie faktycznym, - okoliczności, **obiektywnie potwierdzających zamiar stałego pobytu w Polsce**, o czym także, choć pośrednio, świadczy fakt, co wynika, z zeznań D. S. (1), braku poczynienia starań o poznanie realiów rynku obrotu nieruchomościami w Polsce. Zatem – tylko teoretyczne, hipotetyczne deklaracje intencji [rozważania o możliwościach wyboru pewnej drogi postępowania] - przedstawione przez D. S., nie mogą wpłynąć na ocenę prawną - Sądu.

Sąd ma obowiązek oprzeć się **obiektywnie możliwych do oceny – okolicznościach**. Pobyt D. S. w Polsce jest wymuszony koniecznością realizacji, zawartej z płatnikiem – pracodawcą polskim – umową o pracę, która gwarantuje mu wynagrodzenie, wyższe niż uzyskiwałby na Ukrainie.

W tym kontekście - elementem rozważań Sądu była okoliczność, wynikająca z harmonogramu prac, wykonywanych przez D. S., [a nie deklarowanych do wykonywania], załączonego do akt ZUS, wskazująca, że przez **zdecydowaną większość czasu około 90 %, D. S. (1) wykonuje czynności zawodowe przy montażu domów typu R. na terenie Czech**. Co prawda, w informacji, w celu dania zaświadczenia o ustawodawstwie właściwym dla osoby która wykonuje pracę najemną w dwóch lub kilku Państwach Członkowskich UE na podstawie art. 13.1 Rozporządzenia Parlamentu i Rady (WE) Nr 883/2004 płatnik w punkcie 6 wskazał, że 30% czasu pracy i 30 % wynagrodzenia z tego tytułu wynika z czasu pracy w Polsce, w pozostałych krajach 30%. Przebywa także w Polsce, nie wykonując żadnej pracy. Ale, jak wynika z Informacji z 4.05.2017r. jest to deklaracji – intencji, nie realny efekt aktywności D. S., w ramach zawartej umowy o pracę.

I tak D. S. (1) zeznał, że proporcje czasu, przeznaczonego na wykonywanie pracy, na podstawie zawartej z płatnikiem umowy o pracę, wyglądają następująco: 90% czasu w Czechach 10 % w Polsce. W **Czechach mieszka w R.** w internacie [rodzaj hotelu robotniczego].

Zatem uprawniona jest teza – że, skoro większość czasu przebywa w Czechach, Polska nie jest – jego miejscem zamieszkania.

Zdaniem Sądu, nie jest spełniony warunek przebywania w Polsce z zamiarem **stałego** pobytu. Na podstawie analizy okoliczności przedmiotowo-podmiotowych, uprawniona jest teza, że D. S. przebywa w Polsce – w czasie realizacji, zawartej umowy o pracę, mając stałe miejsce zamieszkania w Ukrainie. Z uwagi także na to, że zdecydowaną część { 90% } czasu – w okresie objętym przedmiotową umową o pracę z płatnikiem i **realizując postanowienia tej umowy, przebywa w Czechach, gdzie mieszka** – także realizując przedmiotową umowę o pracę [płatnik wykonuje montaż domów typu R. w Czechach] – nie uprawniona byłaby konkluzja, że ośrodek interesów życiowych D. S. znajduje się w Polsce.

Wobec powyższego, Sąd na mocy **art. 477 ze zn. 14 & 1 k.p.c** orzekł jak w punkcie 1 – sentencji orzeczenia.

O kosztach zastępstwa procesowego, Sąd orzekł w punkcie 2 sentencji wyroku, biorąc pod uwagę treść art. 98 k.p.c. i zasądził od płatnika na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych kwotę 90 zł. Zgodnie bowiem z art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Stosownie do z art. 98 § 3 k.p.c., do niezbędnych kosztów procesu, strony reprezentowanej przez wykwalifikowanego pełnomocnika, zalicza się wynagrodzenie. Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika, Sąd ustalił w oparciu § 9 ust 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 roku, poz. 1804), także - rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie opłat za czynności radców prawnych – Dz. U. z 2016 r., poz.1667).

ZARZĄDZENIE

Odpis postanowienia doręczyć Z. W.